

Samtlige Lovforslagets Paragrafer fattes under Forhandling.

Navn: Jeg skal i Anledning af det foreliggende Lovforslag tillade mig at gjøre et Par Hensillinger til den høitærede Finansminister. Den ene er den, om den høitærede Minister ikke vil indfri sit gjentagne Gange givne Løfte om at lade toldpligtige Varer til en Told af 1 à 2 p. eller noget lignende passere toldfrit. Den anden Hensilling, som jeg vil gjøre, er den, om den ærede Finansminister ikke finder, at der bør tilstaas de Grundeiere en Erstatning, over hvis Grunde Passagen for Toldgendarmeriet fører. Det forekommer mig, at man kommer noget i Uoverensstemmelse med Grundlovens § 82, naar man saaledes lader sig udlægge Grunde uden Erstatning derfor. Det er disse Par Hensillinger, som jeg vil gjøre til den ærede Finansminister.

Finansministeren: Jeg skal her i Thinget svare det ærede Medlem, hvad jeg allerede har sagt ham udenfor Thinget, at begge det ærede Medlems Hensillinger skulle blive Gjenstand for nærmere Overveelse. I den Trængsel, om jeg saa maa sige, hvormed den ene Sag følger den anden i disse Dage, er det umuligt for Ministeren at anstille de Undersøgelser, som ere nødvendige for at give positive Svar, paa de ham gjorte Spørgsmaal, men det ærede Medlem maa være overbevist om, at de skulle være Gjenstand for nærmere Overveelse.

Navn: Jeg reiser mig kun for at bringe den ærede Minister min Tak, jeg er overbevist om, at Løftet nok skal blive indfriet.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, gif man, idet Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg C., Sp. 495—502) anfaas som vedtagne uden Afstemning, til Afstemning over Lovforslagets Overgang til tredie Behandling, som vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Den følgende Sag paa Dagsordenen

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retstbetjentebeder — er opført eventuelt, idet Lovforslaget først er kommen fra Folkethinget igaar og saaledes ikke har foreligget i den i Forretningsordenen foreftrevne Tid; men under de forhaandenværende Omstændigheder kan jeg ikke betvivle, at Thinget ønsker Sagen behandlet alt i Dag, og betragter derfor Samtykket hertil, som givet uden Afstemning. Naar den ærede Justitsminister kommer tilstede, ville vi kunne begynde Forhandlingen.

Efterat Justitsministeren efter et kort Ophold var kommen tilstede, gjenoptoges Forhandlingerne.

Justitsministeren: Jeg vil tillade mig at bemærke, at der i det Lovforslag, som nu foreligger Landstinget, er foretaget forskellige Modføttelser i det andet Thing, som ere af den Betskaffenhed, at jeg ikke kan andet end beklage dem. Det vilde vist imidlertid ikke kunne føre til noget Resultat, om Sagen paa Ny blev forelagt Folkethinget til yderligere Prøvelse, og jeg vilde derfor heller ikke anse det for rigtigt, om jeg vilde søge at formaa Landstinget til at følge Ministeren paa disse enkelte Punkter. Der er i det andet Thing ogsaa foretaget en anden Forandring, som har en noget anden Karakter, og ganske vist er af den Betskaffenhed, at der mere paa dette Punkt kunde være Anledning til at opfordre Landstinget til at gjøre en anden Anstuelse gjældende. Smidertid forudstikker jeg strax den Bemærkning, at det heller ikke er min Hensigt at stille nogen Opfordring i denne Anledning til det ærede Thing. Det, jeg sigter til, er, at man ved 3die Behandling i Folkethinget har udeladt Bestemmelsen om Kontorholdsgodtgjørelsen til Kolding Herred. Dette Embedes Omfang blev bestemt ved en Lov af 1866. Det var en Jurisdiktion, der skulde dannes af de forhenværende flesvigste Sogne, der ved Fredstraktaten af 1864 forbleve ved Kongeriget Danmark, med Tillæg af nogle Sogne fra Nabojurisdiktionerne i Sylland. Oprettelsen af den nye Jurisdiktion i dens fulde Omfang vilde jo kun kunde finde Sted efterhaanden, som der indtraadte Vakance i de paagjældende jydste Herredsfogedembeder. En saadan Vakance er allerede for nogen Tid siden indtraadt i det ene Herred, og de Sogne, som hørte dertil, og skulde henlægges til den nye Kolding Herreds Jurisdiktion, ere derfor bleve henlagte til denne Jurisdiktion, som for Dvrigt hedder Thystrup Herred; derimod er der ikke indtraadt Vakance i den anden Jurisdiktion Andst-Slaugs Herreder. Smidertid maatte det anses for ønskeligt og ogsaa stemmende med Loven af 1866, at den endelige Ordning af Jurisdiktionsforholdene skulde træde i Kraft, saa snart det lod sig gjøre, ogsaa uden for Tilfælde af Vakance, og i den forrige Rigsdagsamling blev der til Justitsministeren stillet en særlig Opfordring i Folkethinget om at søge ved Arrangement med de paagjældende Embedsmænd at bringe det dertil, at Kolding Herreds Jurisdiktion kunde komme til at indtage den Plads og faae det Omraade, som Loven af 1866 havde bestemt. Det var lykkedes Justitsministeren at bringe det dertil, at dette tilsigtede Maal kunne naas, og fremdeles at faae Sagen ordnet paa en saadan Maade, at der ikke vilde paaføres Statskassen en eneste Skilling i Merudgift til Kontorholdsgodtgjørelse paa Grund af denne Ordning. Justitsministeren havde altsaa al Grund til at vente, at et Forslag, der gif ud